

Převyprávěla Jana Eislerová

Gulliverovy cesty

Ilustroval Antonín Šplíchal

Gulliverovy cesty

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Doporučujeme další e-knihy:

Martina Drijverová – Ježíš a jeho příběh

Staré pověsti české – *převyprávěla* Jana Eislerová

Staré řecké báje a pověsti – *převyprávěla* Jana Eislerová

Robinson Crusoe – *převyprávěla* Jana Eislerová

Gulliverovy cesty – e-kniha

Převyprávěla Jana Eislerová

Ilustrace Antonín Šplíchal

Copyright © Fragment, 2011

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Obsah

Znáte pana Lemuela Gullivera?	4
Liliput	6
Na císařském dvoře.	8
Přípravy na válku	10
Bitva	12
Gulliver odchází	14
Konečně domů	16
Setkání s obry.	18
Na statku v Brobdingnagu	20
Jak se Gulliver proslavil	22
Pozvání ke královně	24
Jak se žije u královského dvora.	26
Gullivere, pozor!.	28
Nebezpečná dobrodružství	30
Královská zábava	32
Poslední dobrodružství	34
Gulliver opět sám v neznámé zemi.	36
Život Moudrých koní	38
Gulliver rozmlouvá se svým pánem	40
Sněm Moudrých koní.	42
Strastiplná cesta k domovu.	44

Znáte pana Lemuela Gullivera?

Gulliver se narodil jako třetí z pěti synů rodičům, kteří vlastnili malý statek ve vesnici nedaleko Nottinghamu. Ze všech bratrů byl nejbystřejší a učení mu šlo samo. „Musí studovat,“ rozhodl otec a brzy odvezl chlapce do města

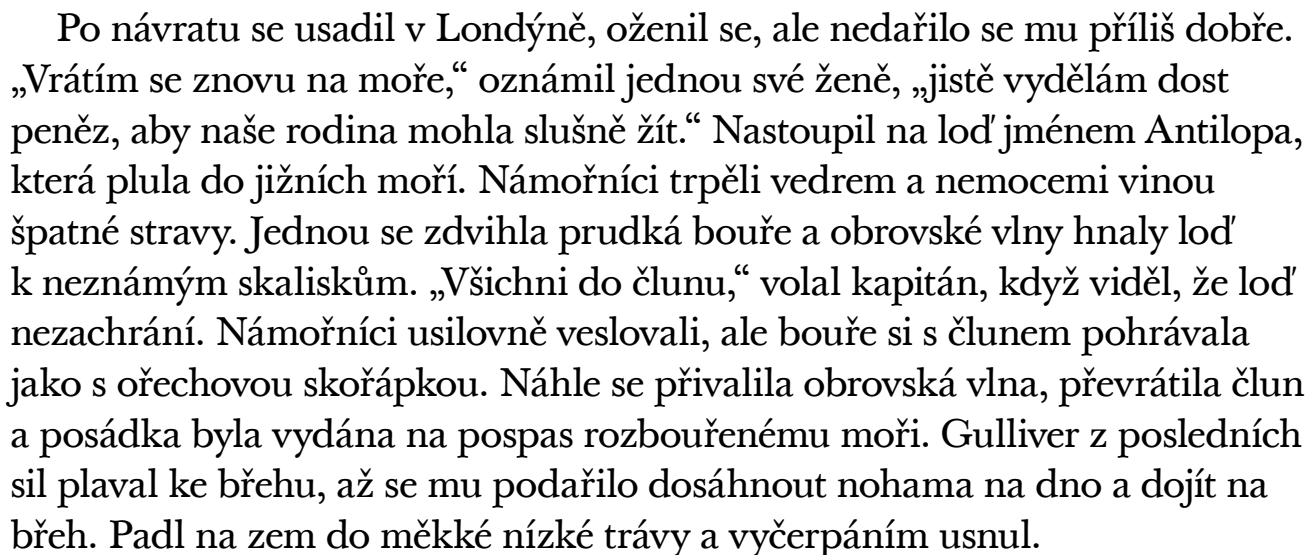
Cambridge, kde byly výborné školy a slavná univerzita. Gullivera bavila přírodověda a matematika, studoval i mořeplavbu a řízení lodi. Aby si přivydělal, pomáhal v ordinaci u doktora, pana Batese; ošetřoval nemocné, převazoval rány, naučil se napravovat zlomeniny a podávat nemocným správné léky a byliny. Jednou dostal dopis od otce. „Milý, synu,“ stálo v něm, „nemohu ti dál posílat peníze, byla špatná úroda, dobytek uhynul a sami skoro nemáme co do úst. Buď se vrátíš domů, nebo se musíš o sebe postarat sám.“

„Domů se nevrátím,“ uvažoval Gulliver, „nechci, aby rodině přibyl další hladový krk. Musím si najít zaměstnání.“

„Myslím, že ti mohu pomoci,“ řekl pan Bates, když mu Gulliver pověděl

o svých starostech. „Můj známý, kapitán lodi Vlaštovka, právě hledá lodního lékaře a ošetřovatele. Naučil ses u mě dost, abys mohl to místo zastávat.“ Gulliver se nerozmýšlel ani chvíli. Lákalo ho cestování po moři a daleké kraje. Na palubě Vlaštovky strávil čtyři roky.

Paprsky ranního slunce probudily Gullivera z hlubokého spánku. Chtěl se posadit a rozhlédnout se kolem. Ale co to? Zjistil, že leží na zádech a nemůže se ani pohnout – celé tělo, ruce, nohy ba i své dlouhé vlasy měl pevně připoutány jemnými pevnými lanky, upevněnými na kolících zaražených do země. S velkým úsilím se mu podařilo trochu uvolnit levou ruku a pootočit hlavu. Pocítil, že po jeho noze se cosi pohybuje; pohyb pokračoval po těle směrem k hlavě. Gulliver sklopil oči a spatřil lidského tvora, ozbrojeného lukem a šípy. Gulliver nevěřil svým očím – ten človíček byl vysoký asi jako pivní sklenice. Když se Gulliverovi podařilo pootočit hlavu a pohlédnout na zem vedle sebe, spatřil desítky droboučkových lidiček, jak na něj míří malinkými šípy.

